

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. KO-07617/2014-ERU

V Ostravě dne 18. srpna 2014

Č. j. 07617-3/2014-ERU

PŘÍKAZ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle ustanovení § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), v příkazním řízení podle ustanovení § 150 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), vedeném pod sp. zn. KO-07617/2014-ERU s účastníkem řízení, právnickou osobou – **Mayr-Melnhof Holz Paskov s.r.o.**, se sídlem 739 43 Staříč 544, IČ: 267 29 407 - ve věci podezření ze spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, rozhodl

takto:

I. Účastník řízení, právnická osoba - **Mayr-Melnhof Holz Paskov s.r.o.**, se sídlem 739 43 Staříč 544, IČ: 267 29 407 (dále jen „účastník řízení“) - se tím, že v období nejméně od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 jako držitel licence na rozvod tepelné energie v rámci cenové lokality „Staříč“ v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona odběratelům:

- Mayr-Melnhof Pellets Paskov s.r.o., se sídlem 739 43 Staříč 544, IČ: 277 69 747, pro odběrná místa „sušárna“ a „haly“,
- Alignum CZ s.r.o., se sídlem 739 43 Staříč 542, IČ: 271 37 406, pro odběrné místo „Staříč 542“,

neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie dle vlastního měřicího zařízení tepelné energie, **dopustil spáchání dvou správních deliktů dle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.**

II. Podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) téhož zákona ukládá **úhrnná pokuta ve výši 10 000 Kč** (slovy: deset tisíc korun českých), která je splatná do 15 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10714.

III. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve spojení s ustanovením § 6 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 15 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí, a to na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ: 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 10714.

Odůvodnění:

I. Úvod

Dne 20. prosince 2013 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) doručením oznámení o zahájení kontroly podle ustanovení § 12 odst. 2 písm. a) zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění účinném do 31. prosince 2013, kontrolu ve věci dodržování ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona. V průběhu kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci v souladu s ustanovením § 3 správního řádu, na základě kterých vyhotovil dne 5. května 2014 Protokol č. [REDAKCE], č. j. [REDAKCE]. Kontrolovaná osoba neuplatnila vůči protokolu žádné námitky. Po prostudování podkladů obsažených v kontrolním spise sp. zn. [REDAKCE], který byl převzat do správního spisu dne 18. srpna 2014, o čemž byl vyhotoven záznam o vložení do spisu č. j. [REDAKCE], dospěl správní orgán k závěru, že není pochyb o tom, že se předmětného jednání dopustil účastník řízení. Současně byly dostatečně zjištěny i ostatní skutečnosti, a proto přistoupil správní orgán v souladu s ustanovením § 150 správního řádu k vydání tohoto příkazu.

II. Popis skutkového stavu

Účastník řízení dodává v lokalitě „Staříč“ tepelnou energii na základě licence na výrobu tepelné energie č. [REDAKCE] a licence na rozvod tepelné energie č. [REDAKCE]. Tepelná energie vyráběná v provozovně s názvem „PC 08 – Spalování kůry“ je využívána jak pro potřebu účastníka řízení, tak k dodávkám dvěma smluvními partnerům.

Odběrateli Mayr-Melnhof Pellets Paskov s.r.o., se sídlem 739 43 Staříč 544, IČ: 277 69 747 (dále jen „MMPP“), (dříve „Leitinger Bio Pellets Paskov, s.r.o.“), účastník řízení dodává tepelnou energii do dvou odběrných míst, kterými jsou „sušárna“ a „haly“, a to na základě smlouvy nazvané „RAHMENLIEFERVERTRAG WÄRME“ ze dne 23. ledna 2007, ve znění dodatků „Anhang Nr. 1 zum Rahmenliefervertrag Wärme“ ze dne 7. května 2008 a dodatku pro dodávky tepelné energie technologií kondenzace kouřových plynů „NACHTRAG Zum RAHMENLIEFERVERTRAG WÄRME vom 23.1.2007“ ze dne 27. září 2011.

Účastník řízení jako držitel licence na výrobu a držitel licence na rozvod tepelné energie měří, vyhodnocuje a účtuje dodávku tepelné energie odběrateli MMPP dle měřicích zařízení s výrobními čísly 5114317/2010, 5321824/2012 a 8508983/2009.

Dle ustanovení § 2 bodu 2.2 výše uvedené smlouvy uzavřené mezi účastníkem řízení a odběratelem MMPP jsou měřicí zařízení majetkem odběratele a udržují se ve stavu, kontrolují, ověřují a odečítají odběratelem.

Účastník řízení předložil v rámci kontroly účetní doklady a své vyjádření, z nichž vyplývá, že odběrateli MMPP vyúčtoval dodávku tepelné energie za rok 2013 na základě údajů počátečních a konečných stavů měřicích zařízení s výrobními čísly: 5114317/2010; 5321824/2012; 8508983/2009. Při kontrole dne 20. prosince 2013 kontrolní pracovníci ohledali tato měřidla za účelem dodržení vyhlášky č. 345/2002 Sb., kterou se stanoví měřidla k povinnému ověřování a měřidla podléhající schválení typu (dále jen „vyhláška č. 345/2002 Sb.“), a zjistili, že všechna 3 měřicí zařízení jsou vyhovující, kdy nejdříve uplyne platnost ověření měřicího zařízení výrobní číslo 5114317/2010, a to dne 31. prosince 2014.

V období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 účastník řízení odběrateli MMPP vyúčtoval tepelnou energii v celkovém množství 54 400,5 MWh.

Odběrateli Alignum CZ s.r.o., se sídlem 739 43 Staříč 542, IČ: 271 37 406 (dále jen „Alignum“), účastník řízení dodává tepelnou energii do jednoho odběrného místa na adrese Staříč 542, a to na základě ustanovení § 3 bodu 3.3 smlouvy nazvané „Rámcová smlouva – Infrastruktura“ ze dne 1. dubna 2004 uzavřené mezi účastníkem řízení („dříve Mayr-Melnhof Säge Paskov s.r.o.“) a Alignum (dříve „Moravia Timber s.r.o.“).

Účastník řízení jako držitel licence na výrobu a držitel licence na rozvod tepelné energie měří, vyhodnocuje a účtuje dodávku tepelné energie odběrateli Alignum dle měřicího zařízení s výrobním číslem: 90406236. Při kontrole dne 20. prosince 2013 kontrolní pracovníci ohledali toto měřidlo za účelem dodržení vyhlášky č. 345/2002 Sb. a zjistili, že měřicí zařízení s výrobním číslem 90406236 bylo naposledy ověřeno v roce 2005, tudíž platnost ověření skončila k 31. prosinci 2009.

Odběratel Alignum v rámci svého vyjádření ze dne 16. ledna 2014 informoval kontrolní orgán, že měřicí zařízení s výrobním číslem 90406236 je ve vlastnictví společnosti Alignum.

Účastník řízení předložil v rámci kontroly své vyjádření, z něhož vyplývá, že odběrateli Alignum vyúčtoval dodávku tepelné energie za rok 2013 na základě údajů počátečního a konečného stavu měřicího zařízení s výrobním číslem 90406236.

V období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 účastník řízení odběrateli Alignum vyúčtoval tepelnou energii v celkovém množství 177,2 MWh.

III. Právní hodnocení

Správního deliktu podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona se držitel licence dopustí tím, že neměří, nevyhodnocuje nebo neúčtuje dodávku tepelné energie podle skutečných hodnot teploty látky nebo údajů měřicího zařízení nebo neosadí, nezapojí nebo neudrží vlastní měřicí zařízení nebo pravidelně neověřuje správnost měření podle ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona.

Ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona ukládá držiteli licence na výrobu a držitele licence na rozvod tepelné energie měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle skutečných parametrů teploty látky a údajů vlastního měřicího zařízení, které na svůj náklad osadí, zapojí, udržuje a pravidelně ověřuje správnost měření v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, ve znění pozdějších předpisů. Právní úprava pravidelnosti ověřování správnosti měření je pak provedena vyhláškou č. 345/2002 Sb., kdy doba platnosti ověření pro měřicí zařízení je v tomto případě stanovena na 4 roky.

Obsahem ustanovení § 78 odst. 1 energetického zákona je tedy několik samostatných povinností uložených držiteli licence, jejichž porušení je postihováno prostřednictvím skutkové podstaty správního deliktu dle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona.

Jednou z povinností uložených držiteli licence ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona je měřit, vyhodnocovat a účtovat dodávku tepelné energie podle údajů vlastního měřicího zařízení.

Správní orgán na základě kontrolních zjištění dospěl k závěru, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně za období od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 (dále jen „kontrolované období“) měřil, vyhodnocoval a účtoval dodávku tepelné energie odběratelům: Mayr-Melnhof Pellets Paskov s.r.o., se sídlem 739 43 Staříč 544, IČ: 277 69 747, pro odběrná místa „sušárna“ a „haly“; a Alignum CZ s.r.o., se sídlem 739 43 Staříč 542, IČ: 271 37 406, pro odběrné místo „Staříč 542“, prostřednictvím měřicích zařízení, která nebyla v jeho vlastnictví.

Správní orgán tak má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální znaky dvou správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. V této souvislosti se Úřad nicméně musel zabývat také otázkou naplnění materiální stránky uvedených deliktů.

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007 sp. zn. 8 As 17/2007-135 vyplývá, že aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt, musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Upravují-li zásady

soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty. V jednání účastníka řízení spočívajícím v tom, že nejméně v kontrolovaném období neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie 2 koncovým odběratelům dle vlastních měřicích zařízení, lze shledat společenskou nebezpečnost spočívající v ohrožení zájmu společnosti na zajištění správnosti údajů získávaných z jednotlivých měřicích zařízení, neboť účastník řízení vzhledem ke skutečnosti, že nebyl vlastníkem těchto zařízení, nemohl tyto pravidelně udržovat a ověřovat správnost jejich měření. Dle názoru správního orgánu tak jednání účastníka řízení naplnilo v obou případech znaky materiální stránky správního deliktu.

Správní orgán se zabýval také otázkou, zda jsou naplněny podmínky uvedené v ustanovení § 91d odst. 1 energetického zákona, tedy zda účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Z podkladů shromážděných v řízení nicméně existence takových okolností nevyplývá a účastník řízení existenci takových okolností ani netvrdil.

Lze uzavřít, že účastník řízení je odpovědný za spáchání dvou správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona, a správní orgán proto přistoupil k uložení pokuty.

IV. Uložení pokuty

Ve správním řízení bylo prokázáno, že se účastník řízení dopustil dvou správních deliktů, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh správních deliktů, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více deliktů dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh stejnorodý, kdy se pachatel více skutky dopustil opakovaně naplnění téže skutkové podstaty.

Pro zodpovězení hmotněprávní otázky, jak postihnout delikventa, který se jedním skutkem dopustil více správních deliktů, nedává energetický zákon žádnou odpověď a není tedy zřejmé, podle které z rovnorodých právních zásad zákonodárce zamýšlel postupovat, zda podle zásady kumulativní, asperační nebo absorpční. Lze však lehce dovodit, že uložení pokuty za každý skutek izolovaně posuzovaný by mohlo vést ke zcela absurdním důsledkům, kdy by bylo možno jednomu účastníkovi řízení uložit desítky pokut o celkové výši v řádu set milionů; takovou možnost považuje Úřad za odporující smyslu a účelu zákona. Mlčení zákonodárce o tom, jak právně posoudit souběh deliktů, tedy v žádném případě nelze řešit ve prospěch zásady sčítací, která je jen jednou z rovnocenných právních zásad, užívaných právními řády pro řešení takových případů. Pro její upřednostnění není žádný faktický ani právní důvod.

Jestliže zákon vůbec určitou otázku neřeší a nebylo by proto možno spravedlivě rozhodnout, je nutno obrátit se k obsahově nejbližším právním předpisům, které tyto otázky zodpovídají (per analogiam legis) a není-li ani jich, užít analogie práva, tedy obecných právních principů (postup per analogiam iuris). Jiný postup v právním státě, který musí vycházet z principu jednotného právního řádu, možný není, i když je samozřejmé, že pozitivněprávní zákonná úprava by byla nanejvýš žádoucí a užití analogie v oblasti správního trestání je vůbec možné jen omezeně, a to vždy jen ve prospěch delikventa.

V tomto případě je tedy nutné i pro případy reálné konkurence správních deliktů analogicky aplikovat ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, který takovýto případ řeší užitím zásady absorpční.

Podle citovaného ustanovení zákona o přestupcích se za více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží sankce podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji postižitelný.

Ve svých důsledcích to znamená, že správní orgán v uvedeném případě vysloví vinu za všechny sbíhající se delikty, ale sankci (pokutu) uloží ve výměře ustanovení vztahujícího se na ten ze sbíhajících se deliktů, který je nejpřísněji postižitelný, a pokud je u sbíhajících se správních deliktů stanovena sankce shodná, uloží jedinou sankci ve výměře podle nejzávažnějšího z nich.

Správní orgán prokázal, že se účastník řízení dopustil spáchání dvou správních deliktů, a to správních deliktů podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona. Jako závažnější přitom správní orgán vyhodnotil jednání účastníka řízení, kdy nejméně od 1. ledna 2013 do 31. prosince 2013 jako držitel licence na rozvod tepelné energie v rámci cenové lokality „Staříč“ v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona odběrateli Alignum pro odběrné místo „Staříč 542“ neměřil, nevyhodnocoval a neúčtoval dodávku tepelné energie dle údajů vlastního měřicího zařízení tepelné energie, neboť správní orgán vzal v úvahu, že odběratel MMPP je ve vztahu k účastníku řízení osobou jednajícím ve shodě ve smyslu ustanovení § 66b zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění účinném do 31. prosince 2013 (dále jen „obchodní zákoník“), kdy účastník řízení byl resp. je společníkem odběratele MMPP s obchodním podílem ve výši 50 % základního kapitálu.

Za správní delikt podle ustanovení § 91 odst. 12 písm. d) energetického zákona lze uložit podle ustanovení § 91 odst. 13 písm. c) téhož zákona pokutu až do výše 15 000 000 Kč.

Při stanovení výše pokuty je správní orgán povinen postupovat podle ustanovení § 91d odst. 2 energetického zákona a přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům, době trvání a okolnostem, za nichž byl správní delikt spáchán. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě účastníka řízení.

Při hodnocení způsobu spáchání správního deliktu, jeho následků, doby trvání a okolností, za kterých byl správní delikt spáchán, je třeba vyjít především ze zjištěného stavu věci. V řízení bylo zjištěno, že účastník řízení jako držitel licence na výrobu a rozvod tepelné energie v rozporu s ustanovením § 78 odst. 1 energetického zákona nejméně za kontrolované období měřil, vyhodnocoval a účtoval dodávku tepelné energie 2 koncovým odběratelům prostřednictvím měřicích zařízení, která nebyla v jeho vlastnictví. Účastník řízení se tudíž dopustil 2 správních deliktů. V neposlední řadě je správní orgán nucen přihlédnout k tomu, že u odběratele Alignum účastník řízení vyúčtoval dodanou tepelnou energii na základě měření provedeného měřicím zařízením, jehož platnost ověření uplynula již k 31. prosinci 2009. Uvedené okolnosti je třeba vyhodnotit tak, že závažnost správního deliktu zvyšují.

Jako polehčující okolnost je nutno vzít v úvahu, že všechna měřicí zařízení u odběratele MMPP jednajícím ve shodě s účastníkem řízení ve smyslu ustanovení § 66b obchodního zákoníku byla vyhovující ve smyslu vyhlášky č. 345/2002 Sb.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že účastník řízení není evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti Úřadu. Lze tak říct, že účastník řízení porušil právní předpis ve věcné působnosti Úřadu poprvé, což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako výrazně polehčující okolnost.

Co se týče osoby pachatele správního deliktu, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 9/2008-133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt je povinen přihlédnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní, a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí. Vzhledem k tomu, že správní orgán stanovil pokutu ve výši 10 000 Kč, tj. u spodní hranice zákonného rozpětí pokuty, nelze v případě správního trestání právnické osoby uvažovat o tom, že by taková výše pokuty mohla mít na účastníka řízení likvidační dopad.

Po zvážení všech okolností ve smyslu § 91d odst. 2 energetického zákona a s ohledem na zásadu absorpce byla účastníkovi řízení uložena pokuta ve výši 10 000 Kč, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí, tj. při samé dolní hranici možné zákonné sazby dle energetického zákona. Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zároveň ji považuje za odstrašující a může tak plnit jak represivní, tak preventivní funkci.

Souběžně je výrokem III. ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze podle ustanovení § 150 odst. 3 správního řádu podat odpor ve lhůtě 8 dnů od jeho doručení, a to jeho podáním Energetickému regulačnímu úřadu. Lhůta pro podání odporu se počítá ode dne následujícího po doručení příkazu, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy byl nedoručený a uložený příkaz připraven k vyzvednutí.

- Otisk úředního razítka -

Mgr. Petra Cieslarová, v. r.
oprávněná úřední osoba
sekce kontroly